

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 208/2025
03.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца QS Investments LTD Nikozija, Kipar, рег. бр. HE 271044, чији је пуномоћник Владан Симеуновић, адвокат у ..., против тужених: Club Hotel Loutraki Casino Touris And Hotel Eneterprises S.A. – Club Hotel Loutraki S.A. Atina, Грчка, матични бр. 1921701000, чији су пуномоћници Андреј Јеленковић и др. адвокати у ... и Сечајна маса Danube Riverside доо Београд - у сечају, матични бр. 27016219, чији је пуномоћник Игор Ивановић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда 4Пж 5015/24 од 18.12.2024. године, у седници одржаној дана 03.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца, изјављена против решења Привредног апелационог суда 4Пж 5015/24 од 18.12.2024. године, као неоснована.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог Club Hotel Loutraki S.A. Atina, Грчка за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду П 617/23 од 30.07.2024. године констатовано је да се тужба сматра повученом, обавезан је тужилац да туженом Club Hotel Loutraki S.A. Atina, Грчка накнади трошкове парничног поступка у износу од 159.107,00 динара, и да туженом Сечајна маса Danube Riverside доо Београд - у сечају накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.260,00 динара.

Решењем Привредног апелационог суда 4Пж 5105/24 од 18.12.2024. године одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђено је првостепено решење Привредног суда у Београду П 617/23 од 30.07.2024. године.

Против решења другостепеног суда тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужени Club Hotel Loutraki S.A. Atina, Грчка је поднео одговор на ревизију.

Испитујући решење другостепеног суда на основу одредаба члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023.- др. закон), Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку доношења другостепеног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Ревизија против решења другостепеног суда не може да се изјави због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се указује наводима ревизије, према одредбама члана 407. став 1. тачка 1, 2. и 3. ЗПП, које се сходно примењују у поступку поводом ревизије против решења.

Према стању у списима предмета, тужилац је поднео тужбу Привредном суду у Београду са тужбеним захтевом да суд утврди да је оспорено у целини потраживање туженог Club Hotel Loutraki S.A. Atina, Грчка према туженом Стечајна маса Danube Riverside доо Београд - у стечају, пријављено у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Београду под Ст 206/2021, у износу од 1.250.552,32 евра и 424.848,34 динара, као и да суд утврди да нема дејства изјава стечајног управника стечајног дужника, овде туженог Стечајна маса Danube Riverside доо Београд - у стечају, који је у целости признао постојање правног основа наведеног потраживања.

Решењем Привредног суда у Београду 35П 617/2023 од 28.02.2024. године у ставу I одбачен је захтев туженог Club Hotel Loutraki S.A. Atina, Грчка, а у ставу II усвојен је захтев туженог Стечајна маса Danube Riverside доо Београд - у стечају и тужилац је обавезан да уплати износ од 1.495.477,50 динара на име обезбеђења парничних трошкова у депозит Привредног суда у Београду, те да доказ о извршеној уплати достави суду у року од 15 дана од дана пријема преписа тог решења. У ставу IV тужилац је упозорен да ће се сматрати да је тужба повучена уколико у остављеном року не поступи у складу са утврђеном обавезом. Решењем Привредног апелационог суда ЗПж 2292/24 од 19.06.2024. године одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Привредног суда у Београду 35П 617/2023 од 28.02.2024. године у ставу II и IV.

Како тужилац у остављеном року од 15 дана од дана пријема решења ЗПж 2292/24 од 19.06.2024. године, дана 04.07.2024. године, није уплатио одређени износ на име обезбеђења парничних трошкова, Привредни суд у Београду донео је решење да се тужба сматра повученом у односу на оба тужена, који су нужни супарничари, позивом на одредбу члана 84. став 2. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, и обавезао тужиоца да туженима накнади трошкове парничног поступка.

Наведено решење потврђено је решењем Привредног апелационог суда 4Пж 5015/24 од 18.12.2024. године, против ког је тужилац изјавио ревизију.

У складу са одредбама члана 14. став 1. Конвенције о олакшању међународног приступа судовима, усвојене 25.10.1980. године у Хагу и ратификоване у Републици Србији, од физичких или правних лица са редовним боравиштем у некој од држава уговорница, која би се појавила као тужилац или умешачи пред судом друге државе уговорнице, не може се захтевати полагање кауције или депозита у било ком виду само због тога што су у питању странци или што та лица немају домицил или редовно боравиште у држави у којој је спор покренут. Исто правило се, према ставу 2. примењује на плаћање које би се тражило од тужилаца или умешача на име обезбеђивања судских трошкова. Одлучујући о захтеву туженог за обавезивање тужиоца да обезбеди парничне трошкове на име акторске кауције у овом поступку, првостепени суд је на основу обавештења Министарства правде утврдио да је Република Кипар ставила резерву на наведену одредбу која предвиђа ослобађање од акторске кауције у случају да тужилац у спору има уобичајено боравиште ван територије Републике Кипар. Такође је утврђено да је између некадашње СФРЈ и Републике Кипар, дана 19.09.1984. године, закључен Уговор о правној помоћи у

грађанским и кривичним стварима, којим је предвиђено да држављани једне стране уговорнице имају право на приступ судовима друге стране уговорнице под истим условима као и домаћи држављанин. Даље се у обавештењу Министарства правде наводи да се, у складу са чланом 60. Правилника о грађанском поступку Републике Кипар, од тужиоца који има уобичајено боравиште ван територије Републике Кипар и ЕУ може у било којој фази поступка захтевати да положи обезбеђење парничних трошкова, о чему одлучује суд по дискреционој оцени. На темељу тих разлога првостепени суд је усвојио захтев туженог Стечајна маса Danube Riverside доо Београд у стечају и обавезао тужиоца, као правно лице са седиштем у Кипру, да уплати износ од 1.495.477,50 динара на име обезбеђења парничних трошкова у овом поступку. Испуњеност услова за одређивање акторске кауције цењена је у другостепеном поступку по жалби тужиоца против наведеног решења Привредног суда у Београду тако што је жалба тужиоца одбијена и предметно решење постало правноснажно.

Према одредби члана 84. став 1. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, суд ће у решењу којим усваја захтев за обезбеђење парничних трошкова одредити износ обезбеђења и рок у коме се обезбеђење мора дати, а упозориће тужиоца на последице које закон предвиђа ако то не буде учинио у одређеном року. Уколико тужилац у одређеном року не уплати износ предвиђен за обезбеђење парничних трошкова, сматраће се да је тужба повучена, према одредби из става 2. истог члана.

На основу чињенице да тужилац није у року од 15 дана од дана пријема другостепеног решења, којим је потврђено решење првостепеног суда о одређивању акторске кауције, дао тражено обезбеђење парничних трошкова, следи да је ревизијом побијано решење донето правилном применом одредбе члана 84. став 2. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља. Закон предвиђа тачно одређену санкцију за тужиоца који у одређеном року не докаже да је дао обезбеђење за парничне трошкове, а то је да ће се сматрати да је тужба повучена. Стога, побијано решење, насупрот ревизијским наводима тужиоца, није донето погрешном применом материјалног права.

Тужилац у изјављеној ревизији у претежном делу полемише о испуњености услова за обавезивање тужиоца да обезбеди парничне трошкове у овом поступку, истичући да је тужилац у складу са Хашком конвенцијом о грађанском поступку и билатералним уговором закљученим између СФРЈ и Републике Кипар, требало да буде ослобођен од полагања акторске кауције, те предлаже да Врховни суд преиначи побијано решење тако што ће одбити захтев тужених за полагање обезбеђења трошкова парничног поступка.

Међутим, одлука којом је тужилац обавезан да обезбеди трошкове парничног поступка није предмет побијања ревизијом. Одлука о захтеву за акторском кауцијом је правноснажна. Приликом доношења те одлуке првостепени суд је ценио испуњеност услова за обавезивање тужиоца да у складу са одредбом члана 82. став 1. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља обезбеди парничне трошкове, а правилност те одлуке и испуњеност услова за одређивање акторске кауције испитивана је по жалби тужиоца од стране другостепеног суда. Стога тужилац без успеха и основа понавља те жалбене наводе у ревизији против решења о повлачењу тужбе. Када је решење о обезбеђивању трошкова постало правноснажно, тужилац је био дужан да уплати означени износ на име обезбеђења парничних трошкова. У супротном, када то не учини, тужилац мора да сноси законом предвиђену последицу, да се услед тога његова тужба сматра повученом у складу са изричитом одредбом члана 84. став 2. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља.

Сагласно наведеном, Врховни суд није поново ценио ревизијске наводе тужиоца о праву на ослобађање од обавеза обезбеђења парничних трошкова у овом поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, применом одредбе члана 414. став 1. у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић